

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ἀνατολῆς

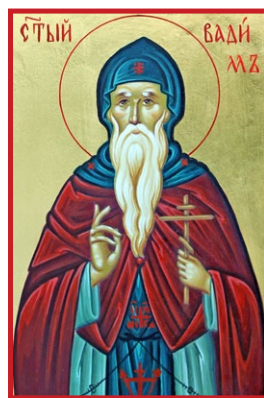
Ὁ Ἅγιος Ὁσιομάρτυς Βάδιμος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Μαθηταὶ

† 9ῆ Ἀπριλίου

Στίχοι.

*Ἐπτὰς μαθητῶν συντέμνηται Βαδίμω,
Εἰς Οὐρανὸς δ' ἔφθασεν, οὗ Θεὸς θρόνος.*

Γόνος πλουσίας οἰκογενείας τοῦ Μπέθ-Λαπὰτ τῆς Περσίας, ὁ Ἅγιος Βάδιμος διεμοίρασε τὴν περιουσία του στοὺς πτωχοὺς καὶ ἐκάρη Μοναχός. Ἐκτίσσε μικρὸ Μονύδριο στὰ περὶχωρὰ τῆς πόλεως καὶ σύντομα κατέστη σκευὸς ἐκλογῆς τῆς θείας Χάριτος. **Μ**ὲ τὸν διάπυρο ζῆλό του ἐξάλειψε κάθε πάθος ἀπὸ τὴν καρδιά του, ἀπέκτησε παρρησία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἔτερπε τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴν εὐωδία τῶν ἀρετῶν του.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ διωγμοῦ τοῦ Βασιλέως Σαβωρίου Β' (περὶ τὸ 375), συνελήφθη μὲ τοὺς μαθητὲς του καὶ φυλακίσθηκε σιδηροδέσμιος ἐπὶ τέσσερις μῆνες σὲ ἄθλιες συνθήκες. Ὡστόσο, ὑπέμεινε μὲ χαρὰ ὅλες τὶς δοκιμασίες, ἐμπιστευόμενος πλήρως στὴν Πρόνοια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * *

Ὁ Νερσάν, Χριστιανὸς ἐκ τῶν προκρίτων τῆς πόλεως Ἀρεβάν, συνελήφθη ἐπειδὴ ἀρνήθηκε νὰ λατρεύσῃ τὸν ψευδο-θεὸ Ἥλιο. Ἀπὸ φόβο ὁμως τῶν βασανιστηρίων, ἐδήλωσε ὅτι ἦταν ἔτοιμος νὰ πράξῃ ὅ,τι ὠριζε ὁ Βασιλεὺς. Χάρηκε ὁ Σαβώριος ὅταν τὸ πληροφορήθηκε,

ἀλλὰ γιὰ νὰ δοκιμάση τὸν Νερσάν, διεκήρυξε ὅτι ἂν ἤθελε νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του θὰ ἔπρεπε νὰ θανατώσῃ τὸν Βάδιμο μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια. Ὁ Νερσάν συγκατατέθηκε καὶ προχώρησε πρὸς τὸν Βάδιμο μὲ γυμνὸ ξίφος στὸ χέρι. Μέγας τρόμος ὅμως τὸν καθήλωσε ἔξαφνα καὶ ἔμεινε ἀκίνητος. Τὸν κοίταξε τότε κατάματα ὁ Ἅγιος Βάδιμος καὶ τοῦ εἶπε:

«Δυστυχισμένε, δὲν σοῦ ἀρκεῖ ποῦ ἀρνήθηκες τὸν Θεό σου! Ἐγὼ μὲ χαρὰ σπεύδω στὸ Μαρτύριο, καὶ ἐκουσίως προσφέρω τὴν ζωὴ μου γιὰ τὸν Κύριό μου Ἰησοῦ Χριστό, ὅμως θὰ προτιμοῦσα νὰ θανατωθῶ ἀπὸ ἄλλο χέρι καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ δικό σου! Γιατί θέλεις νὰ γίνῃς δῆμιός μου;».

Ὁ Νερσάν προσεπάθησε νὰ φανῇ ἀγέρωχος γιὰ νὰ μὴν ἐρυθριάσῃ ἀπὸ αἰσχύνῃ στὸ ἄκουσμα τῶν λόγων τοῦ Ἁγίου· ἔκανε πέτρα τὴν καρδιά του γιὰ νὰ πνίξῃ κάθε τύψι καὶ μὲ χέρι ἀδύναμο καὶ τρεμάμενο, χτύπησε τέσσερες φορές τὸν Βάδιμο, ὁ ὁποῖος τελικὰ ὑπέκυψε στὰ διαμπερῆ τραύματά του καὶ παρέδωσε τὸ πνεῦμα.

Οἱ παρευρισκόμενοι εἰδωλολάτρες δὲν μπόρεσαν νὰ μὴν θαυμάσουν τὸ ἀκλόνητο φρόνημα τοῦ Μάρτυρος καὶ νὰ μὴν καταφρονήσουν τὸν εἰδεχθῆ δῆμιό του, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ βασανίσθηκε μὲ διάφορους τρόπους βρῆκε ἄθλιο τέλος ἀπὸ χτύπημα ξίφους.

* * *

● **Οἱ ἑπτὰ** μαθητὲς τοῦ Ἁγίου Βαδίου παρέμειναν στὴν φυλακὴ ἄλλα τέσσερα ἔτη, ὑπομένοντες κάθε λογῆς δεινοπαθήματα γιὰ νὰ διαφυλάξουν τὴν πίστι τους καὶ ἐκοιμήθησαν εἰρηνικὰ μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Σαβωρίου.

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

(*) Ἱερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, Νέος Συναξαριστής τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, τόμος ὄγδοος - Ἀπρίλιος, ἐκδόσεις «Ἰνδικτος», σελ. 90-91, Ἀθήνα 2007. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.